

ת"פ 19445/10/21 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד אסלאם טאהא, חמאדה עאסי - הופסקו ההליכים, עלי עיסא - קבוע ליום 212

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 19445-10-21 מדינת ישראל נ' טאהא (עציר)

ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אוריה תוהמי

נגד

1. אסלאם טאהא (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שי טובים

2. חמאדה עאסי - הופסקו ההליכים

3. עלי עיסא - קבוע ליום 212 הנאשמים

גזר דין (נאשם 1)

כתב האישום המתוקן והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1983, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, בניגוד לסעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **פציעה**, בניגוד לסעיף 334 לחוק העונשין; **הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין; **והתנגדות למעצר**, בניגוד לסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל משנת 2005 עבד הנאשם בארגון "השמירה", שהינו ארגון שמירה פרטי הפועל בעיר כפר קאסם (להלן - **הארגון**), וכחודש לפני האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן התנדב בארגון ולא קיבל על כך תשלום.

ביום 1.10.21 בשעה 03:30 סיירו השוטר משה גונזלס (להלן - **השוטר גונזלס**) והמתנדב שאול גבריאלי (להלן - **המתנדב שאול**) בעיר כפר קאסם, כשהם לבושים במדי משטרה מלאים וזאת במסגרת תפקידם במשטרת ישראל. במהלך סיורם הבחינו בצאלח טאהא הנוהג ברכב אשר השמשה הקדמית שלו סדוקה. השוטר גונזלס שאל את נהג

עמוד 1

הרכב לפשר הדברים והלה ענה כי אדם התפרע והשתולל בקרבת מקום, הכה מספר אנשים וכן היכה באגרופו בשמשת רכבו של צאלח וסדק אותה (להלן - **האחר**). צאלח הוסיף וסיפר כי למקום הגיעו מספר חברי הארגון, היכו את האחר, הכניסוהו לרכב ונסעו מהמקום.

בעקבות זאת, דיווח השוטר גונזלס את הדברים לקצין המשמרת, אלירן ברגי (להלן - **הקצין ברגי**), אשר הנחה אותו לאתר את האחר בחשד לכך שביצע עבירות פליליות וכן בשל החשש לגופו ולחיייו שלו. בהמשך לכך, ובמענה לשאלותיו של השוטר גונזלס במטרה לאתר את האחר, הפנה צאלח את השוטר גונזלס אל מבנה העירייה הסמוך לתחנת משטרת כפר קאסם, המשמש כמבנה ציבור ובו נמצאים חברי הארגון (להלן - **המבנה**).

מספר דקות לאחר מכן, בהגיעו למבנה, הבחין השוטר גונזלס בנאשם הנמצא בחברת נאשם 3, איברהים טאהא והנהג צאלח אשר הצטרף אליהם, כשהם עומדים כולם ברחבה שמחוץ למבנה, בעוד דלת הכניסה למבנה פתוחה ואור בוקע מתוך הבנין. השוטר גונזלס פנה לנאשם וביקש לדעת היכן האחר. בתגובה השיב הנאשם שלא הובא למבנה שום אדם. אז אמר השוטר גונזלס לנאשם כי ברצונו להיכנס למקום בכדי לאתר את האחר וניגש לדלת המבנה, אך הנאשם עקף אותו במהירות, סגר את דלת הכניסה ונעמד חוצץ בינה לבין השוטר גונזלס כשהוא מונע את כניסתו למבנה בגופו.

השוטר גונזלס ביקש מהנאשם לזוז מהדרך ולאפשר לו להיכנס ולברר את מצבו של האחר, והכל במסגרת תפקידו, ואולם הנאשם סירב ואף האשים את השוטר גונזלס כי הוא מפריע לו בעבודתו, הורה לו לעזוב את המקום ואמר לו: **"תן לי 5 דקות ויהיה בסדר"**. בעקבות זאת, במשך מספר דקות, התפתח ביניהם ויכוח במסגרתו מבהיר השוטר גונזלס לנאשם את חובתו להיכנס למבנה ואף התרה בו כי יאלץ להשתמש בכוח לשם כך, ואולם הנאשם עמד על סירובו, ביקש לדעת מי התלונן והזעיק את המשטרה וטען כי התערבותה של המשטרה רק תיצור בלאגן, כל זאת כאשר הוא מוסיף לעמוד ולחצוץ בין השוטר גונזלס לדלת המבנה ולחסום את המעבר בגופו.

בעקבות זאת, כעבור כ-3 דקות, הגיע הקצין ברגי למקום, כשהוא לבוש במדי משטרה מלאים, והסביר לנאשם כי קיימים חשדות לתקיפה ולסכנת חיים וכי עליו להיכנס למבנה ולבדוק את מצבו של האחר וזאת במסגרת תפקידו. בתגובה הוסיף וסירב הנאשם ליתן לקצין ברגי להיכנס, טען כי הקצין ברגי **"רק עושה לו בלאגן"**, ואף טען שמדובר בביתו וכי הוא דורש לדעת מיהו האדם שהתלונן בפני השוטרים אודות התקיפה של האחר. בהמשך, התכעס הנאשם וצעק **"יש לנו תפקיד בכפר"** וכי אפשר לקרוא לראש העיר, כל זאת כאשר הוא מוסיף לעמוד ולחצוץ בין הקצין ברגי לדלת המבנה ולמנוע בגופו את כניסת השוטרים למקום.

הקצין ברגי הבהיר לנאשם כי הוא הקצין האחראי וניסה להזיז את הנאשם מדלת הכניסה. בתגובה הדף הנאשם את ידו של הקצין ברגי ואמר לו **"אתה לא תיגע בי שלא יהיה בלאגן כאן בכפר"**, והשניים החלו להתווכח בקולניות, כאשר מסביבם נאספים אנשים רבים נוספים המקיפים את השוטרים וצועקים לעברם, כל זאת כאשר הנאשם מוסיף לעמוד ולחצוץ בין הקצין ברגי לדלת המבנה.

בשלב זה, בראותו שהאירוע מסלים, שלף השוטר גונזלס את אקדח הטייזר שברשותו וניתק את חיצו הטייזר שבו, כך שישמש כשוקר חשמלי בלבד (להלן - **השוקר**). אז כיוון השוטר גונזלס את השוקר לצווארו של הנאשם על מנת להרתיעו והזהירו מספר פעמים בכדי שיזוז מהדרך ויאפשר את כניסת השוטרים למקום אחרת יאלץ להשתמש כנגדו בכוח באמצעות השוקר שבידו.

אגב כך, החלו האנשים הרבים שהתאספו והקיפו את השוטרים במקום לצעוק לעבר השוטרים ולהתלהם, ביניהם גם

נאשם 3. בהמשך לכך, התקרב נאשם 3 לשוטר גונזלס, נעמד בינו לבין הקצין בריגי, דחף את כתפו של השוטר גונזלס באמצעות ידו, ואגב כך נצמד בגופו לקצין בריגי, אשר הדף אותו לאחור תוך שהוא מגן על נשקו לבל ייגע בו נאשם 3. אז התקרב נאשם 3 לשוטר גונזלס, דחף אותו בידו הצידה, תוך שהוא שולח את ידו לעבר הנאשם בכדי לעזור לו. הקצין בריגי, אשר הבחין במעשיו של נאשם 3, הדף אותו לאחור באמצעות ידו, ונאשם 3 צעק לעברו בתגובה: **"מה הוא נוגע בו?!"** וקילל את הקצין בריגי. אז הורה לו הקצין בריגי לזוז אחורנית, ובתגובה נאשם 3 צעק לו "זוז אתה אחורה". אז התקדם השוטר גונזלס לעבר נאשם 3 כדי להרחיקו, כשהוא מפעיל את השוקר באוויר לשם הרתעה, ונאשם 3 נסוג מפניו.

מיד אחר מכן כיוון השוטר גונזלס את השוקר לעבר צווארו של הנאשם, מבלי להפעילו, אשר הוסיף להתווכח בקולניות עם הקצין בריגי ולעמוד חוצץ בינו לבין דלת המבנה חרף הוראותיו של הקצין בריגי לפנות את הדרך ולאפשר לו להיכנס למקום.

בשלב זה, נאשם 2, אשר לאחר מכן הסתבר שהוא "האחר", אשר שהה כל אותו הזמן בתוך המבנה, ניסה לפתוח את דלת המבנה מבפנים, כאשר אדם הנמצא מאחוריו, בתוך המבנה, אוחז בו ומונע זאת ממנו. נאשם 2 הצליח לפתוח אך במעט את דלת המבנה ואז צעק לעברו הנאשם ואחד הנוכחים מיהר וסגר את הדלת. בה בעת, נדחף הנאשם לעבר הקצין בריגי, אשר ניסה למשכו לכיוונו על מנת לאפשר לשוטר גונזלס להיכנס לתוך המבנה. הנאשם התנגד לכך והשוטר גונזלס הפעיל את השוקר לעברו, אשר בתחילה לא פגע בנאשם ולאחר מכן פגע במותנו.

או אז הסתובב הנאשם לעברו של השוטר גונזלס, התבונן בו לרגע, ואז היכה בעוצמה רבה באמצעות אגרופו בפניו של השוטר גונזלס 3 פעמים. כתוצאה מכך נפל השוטר גונזלס לאחור, ונגרמו לו חבלות מדממות בשפתי ובעינו, ונפיחות במצחו.

בהמשך לכך הפיל נאשם 3 מידו של המתנדב שאול את מכשיר הטלפון הנייד שלו, בו השתמש על מנת לתעד את האירוע. המתנדב שאול התכופף להרים את מכשיר הטלפון שלו ואז דחף אותו נאשם 3 באמצעות ידו והמתנדב שאול נאבק בו על מנת להרחיקו, ואגב כך איבד את שיווי משקלו, נפל על ברכו ונחבל.

או אז פתח נאשם 2 את דלת המבנה מבפנים, יצא לרחבת הכניסה למבנה, משהבחין בשוטר גונזלס ובקצין בריגי המשתלטים על הנאשם, הצועק ומתנגד למעצרו, מיהר לעברם. חרף העובדה שאחד מהנוכחים ניסה לאחוז בנאשם 2 ולרסנו, התקרב נאשם 2 אל השוטר גונזלס וחנק אותו מאחור באמצעות ידיו. בתגובה, בעט הקצין בריגי בנאשם 2 וניסה להרחיקו מהשוטר גונזלס באמצעות ידיו, אך נאשם 2 הוסיף להיאבק בקצין בריגי והכה אותו בפניו באמצעות אגרופו, עד שהנוכחים במקום הרחיקו את נאשם 2 מהאזור. כתוצאה מכך, נגרמה לקצין בריגי אדמומיות ונפיחות בלחיו.

בכל אותה העת, הוסיפו אנשים אחרים הנוכחים בקום לצעוק לעבר השוטרים, אשר ניסו לאזוק את הנאשם, שהוסיף והתנגד למעצר תוך שהוא צועק בקולי קולות.

אז חזר נאשם 2 למקום והיכה באמצעות שתי ידיו בפניו את הקצין בריגי ובראשו של השוטר גונזלס. לאחר מכן, הרחיקו הנוכחים את נאשם 2 מהמקום וכעבור מספר דקות הוא חזר, נאזק ונעצר.

3. הסדר הטיעון כלל תיקון כתב האישום בלבד. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש את הסרטון המתעד את האירוע המפורט בכתב האישום המתוקן (תע/1). כמו כן, הגישה תמונות של החבלות שנגרמו לשוטר גונזלס כתוצאה מתקיפתו על ידי הנאשם (תע/2).

השוטר גונזלס אף העיד בשלב הראיות לעונש. לדבריו, הוא משרת כ-4.5 שנים במשטרת ישראל בתפקיד ראש משמרת סיור. מתוקף תפקידו, היה מעורב במספר מקרים בהם חשודים התנגדו למעצר, ואולם לא תיאר לעצמו שיגיע לסיטואציה כזו במסגרת עבודתו במשטרה. התחושה שלו לאחר האירוע היתה מזעזעת. הוא חווה כאבים חזקים, פצע חודר בלחי, חתך בעצם הגבה ונפיחות, והובא לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, שלאחריו לא יצא מהבית, כשמעוצמת המכה עינו נסגרה. גם לאחר חזרתו לעבודה באותו תפקיד, הוא חש אי נעימות להסתובב בעיר כפר קאסם, כאשר אנשים מזהים אותו, לועגים לו, ומצביעים עליו כמי שהרביצו לו וחטף מכות. לדבריו, נותרה צלקת בפניו כשהעין טרם שבה לתפקוד תקין ומלא בשל העובדה שהנפיחות בגבה לא עברה ומגבילה את שדה הראיה. גם באיזור הפצע בלחי, עדיין מרגיש השוטר גונזלס זרמים וכאבים.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לנצפה בסרטון תע/1 וטענה שהנאשם פגע בשורה של ערכים חברתיים מוגנים ובראשם יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירה על הסדר הציבורי, הגנה על שלטון החוק וכיבודו. לדבריה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היתה חמורה ומתבטאת בשני אופנים - הראשון, שהאירוע לא התרחש במקום פרטי או רגיש או אגב פגיעה בזכויות הנאשם, כגון חיפוש בביתו או חיפוש בכליו, כי אם במקום ציבורי, בנין העירייה; השני, שהנאשם נטל לעצמו את תפקיד משטרת ישראל כאשר התלונן לפני השוטר שבא לבצע תפקידו כדין שהוא מפריע לו, עושה בלאגן ושיש לארגון השמירה תפקיד בכפר. כלומר, מדובר בחתירה תחת סמכותם של גורמי האכיפה ברמה גבוהה ומסוכנת. התובעת הפנתה לאופי התקיפה - שלוש מכות אגרוף חזקות ועוצמתיות לפניו של השוטר גונזלס, וכן לנזק שנגרם לשוטר כמתועד בתמונות. ב"כ המאשימה טענה ששלומם הגופני והאישי של שוטרי ישראל אינו הפקר וכי יש להרתיע את הנאשם וכמותו מאי ציות לשוטרים הממלאים תפקידם כדין ומפגיעה בהם. התובעת עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים. נוכח היעדר עבר פלילי, הודאה בכתב אישום מתוקן, חסכון בזמן שיפוטי יקר, עתרה התובעת למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתרה, כך שיוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה בסך 15,000 ₪. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר התנדב בארגון השמירה למען שמירה על הסדר הציבורי בכפר קאסם. עובדה, טען, שבזמן מבצע "שומר חומות", במהלכו ידעה המדינה הפרות סדר, בעיר כפר קאסם לא אירעו אירועים חריגים או אלימים. לדבריו, האמון במשטרה אבד מצד תושבי המקום ועל כן פעל שם ארגון השמירה במסגרתו התנדב הנאשם, כפי שפועלים ארגוני שמירה בערים אחרות בארץ. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין אותם הגישה התובעת וביקש לאבחן אותם לקולא, כך שבמקרה שלפנינו לא השתמש הנאשם בכלים או בחפצים, אלא היכה את השוטר באמצעות ידו והחבלות שנגרמו לשוטר אינן מן החמורות. עוד טען שבמקרים מעין אלה שוטרים המעורבים באירוע יכולים להקפיא את המצב, להרגיע את המצב, "לקחת אחורנית" או להעצים את האירוע. במקרה שלפנינו נכח קצין במקום והוא לא הורה לעשות שימוש בשוקר. הנאשם לא הגיע למקום על מנת לתקוף, בתחילה הוא מרים ידיים, ואולם לאחר שקיבל שוק חשמלי לתוך המותן, הוא פעל באופן אוטומטי, מבלי שהתכוון לפגוע בשוטר, אם כי היה מודע

לכך שאגרופיו פוגעים בשוטר ועלולים להסב לו נזק. בנסיבות אלה, כשמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הסכים מיד למעצרו עד תום ההליכים, הודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות מלאה על מעשיו וחסך את חקירת המעורבים ומזמנו של בית המשפט, עתר הסניגור להסתפק בתקופת המעצר בה שוהה הנאשם, כ-6 חודשים, זאת בנוסף לפיצוי לנפגע העבירה.

דין והכרעה

7. סעיף 3 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע -

"משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילויין, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, בשמירתם הבטוחה של אסירים, ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש".

כעולה מסעיף זה תפקידה ואחריותה של משטרת ישראל כלפי הציבור הוא למנוע עבירות, לחשוף עבריינות, לעצור ולהביא להעמדה לדין של עבריינים, ולשמור על הסדר הציבורי ובטחון הציבור.

8. השוטר גונזלס, בא בדיוק למלא את שליחותו הציבורית, למלא את תפקידו כדין, במניעה של עבירות ובשמירה על הסדר הציבורי. הוא הבחין באזרח (צאלח), אשר נוהג ברכב אשר שמשתו הקדמית סדוקה ובירר עמו את פשר העניין. אותו צאלח מסר לשוטר גונזלס מידע שהיה בו כדי לבסס חשד סביר שאחר ביצע עבירה פלילית (הכה מספר אנשים והיכה בשמשת הרכב כך שגרם לה נזק) וכי בוצעה עבירה פלילית כלפי אותו אחר (אנשים היכו אותו, הכניסוהו לרכב ונסעו מהמקום). עוד עלה חשד סביר, מדבריו של צאלח, כלפי אנשי ארגון השמירה עליהם נמנה הנאשם, אשר נמצאים בבנין העירייה. ואכן, השוטר גונזלס פעל כפי ששוטר אחראי אמור לפעול. הוא נסע לבנין העירייה על מנת לברר את מצבו של האחר, את מידת מעורבותו במיוחס לו ואת חלקם של האחרים שהובילוהו לתוך בנין העירייה. ברור, גם, שבשלב זה השוטר גונזלס לא יודע מה עלה בגורלו של אותו אחר ומה מתחולל בינו לבין האחרים בבנין העירייה והוא חש לשם במהירות.

9. מכאן, מתחיל חלקו של הנאשם באירוע, אשר כפי שיפורט להלן על פי תגובותיו, מעשיו ואמירותיו, נראה שחל אצלו בלבול והיפוך תפקידים בין מהותו של ארגון השמירה בו הוא מתנדב לבין מהותה ותפקידה החוקי והבלעדי של המשטרה, כעולה מהוראות החוק וכנהוג בכל מדינה דמוקרטית המקדשת ערכים של שלטון החוק וכיבוד גורמי האכיפה הרשמיים של המדינה, עד כדי חתירה של ממש תחת כל אלה.

הנאשם סבור שהוא "בעל הבית", שהוא וחבריו לארגון השמירה "יטפלו" בענין, תוך שהוא מבקש להדיר את השוטרים מבנין העירייה, אף שלא יכול להיות חולק שמתקיים חשד סביר, ואף מעבר לכך, שסמוך להגעת השוטרים בוצעו עבירות פליליות, אשר יתכן וממשיכות להתבצע בתוך בנין העירייה כדי סיכון חיי אדם.

נראה, שלמרבה הצער מעשיו של הנאשם מצביעים על תופעה מסוכנת, רחבה יותר, באזורים מסויימים בארץ, של אובדן משילות, של אי ציות, של התרסה נגד שלטון החוק ופגיעה בסממנים שלטוניים מוסדיים - תופעה מסוכנת שיש להוקיע אותה ולהילחם בה ללא פשרות.

10. התנהגותו והתנהלותו של הנאשם במהלך האירוע היו משופעים בנסיבות לחומרא, כמפורט להלן -

א. כבר בתחילה הנאשם שיקר לשוטר גונזלס בכך שהשיב לו שלא הובא לבנין העירייה כל אדם, זאת על אף שידע שבבנין מצוי נאשם 2, יחד עם אחר, ושביניהם אינטראקציה, ככל הנראה, פלילית.

ב. הנאשם סגר את דלת הכניסה לעירייה ונעמד חוצץ בינה לבין השוטר גונזלס באופן שמנע ממנו מלהיכנס ולברר את מצבו של נאשם 2. זאת עשה משך דקות ארוכות עד שהגיע למקום הקצין ברגיג, והמשיך לעשות כן גם בהמשך. למעשה, השוטר גונזלס נהג כלפי הנאשם באורך רוח מופלג - בסבלנות, באיפוק ובמתנות - עובדה שבדיעבד התפרשה על ידי הנאשם, כנראה, כחולשה אותה לא היסס לנצל. גם הקצין ברגיג נהג כלפי הנאשם בסבלנות ובאיפוק, תוך שהוא שב ומסביר לו מדוע המשטרה מחוייבת לעשות את תפקידה ומדוע קמה לה סמכות להיכנס לבנין.

ויודגש - שוטרי משטרת ישראל לא אמורים "להתחנן" בפני אזרחים שיואילו לתת להם לבצע את תפקידם על פי דין ורשאים להשתמש בכוח סביר, כפי שעשו במקרה זה, כל אימת שנתקלים במעשי אלימות המבוצעים כלפיהם בעת מילוי תפקידם כדין.

ג. הנאשם המשיך לחתור תחת סמכותה החוקית של המשטרה, בהיעדר כל מורא מפני רשויות אכיפת החוק, תוך שהוא מטיח בקצין ברגיג **"יש לנו תפקיד בכפר"**, ושב וסירב לתת לקצין ברגיג להיכנס לבנין. וכך נמשך ה"משא ומתן" של הקצין ברגיג עם הנאשם שיואיל בטובו לתת לשוטרים להיכנס לבנין. הנאשם אף שלח איום מרומז לשוטרים באומרו **"אתה לא תיגע בי שלא יהיה בלאגן בכפר"** - הכל, להזכיר, כשמסביב לשוטרים המון מתלהם, כשהשוטרים נמצאים בנחיתות מספרית וכשהם חוששים שמא מאן דהוא יחטוף מהם את נשקם האישי (סעיף 11).

ד. לנאשם היו מספר "נקודות יציאה" במהלך האירוע, אך כאמור, הוא בחר להמשיך בהתנהגותו ולהסלימו - כך, השוטר גונזלס כיוון את השוקר לצווארו של הנאשם על מנת להרתיעו והזהירו מספר פעמים בכדי שיזוז מהדרך ויאפשר לשוטרים להיכנס, אחרת יאלץ להשתמש נגדו בכוח (סעיף 10); כך השתמש השוטר גונזלס בשוקר כשהוא מפעיל אותו באוויר לשם הרתעה (סעיף 11); וכך, כיוון השוטר גונזלס את השוקר לצווארו של הנאשם, מבלי להפעילו, אך זה הוסיף להתווכח בקולניות ולמנוע מהשוטרים להיכנס לבנין (סעיף 12).

אחר כל אלה, לא ייפלא מדוע נאלץ השוטר גונזלס להפעיל את השוקר לעבר גופו של הנאשם (וגם זאת, במידתיות ולעבר פלג גופו התחתון), כאשר כל טענה לפיה השוטר הפעיל את השוקר בניגוד להוראות הדין והנהל לא תישמע.

ה. ומכאן לתקיפת השוטר גונזלס - מדובר בלא פחות מ-3 מכות אגרופ, עוצמתיות, חזקות, מכוונות היישר לראשו של השוטר, איבר חיוני בגוף. עוצמת המכות נלמדת אף מנפילתו של השוטר גונזלס לאחור. אין לקבל את הטענה שהנאשם פעל כ"אוטומט" לאחר שקיבל שוק חשמלי למותנו. צפייה בסרטון **תע/1** מעלה כי חלף פרק זמן קצר לאחר שהנאשם קיבל שוק חשמלי למותנו, ועד שחבט בשוטר במכות אגרופ, וכך גם נכתב בסעיף 14 לכתב האישום המתוקן - **"או אז הסתובב הנאשם 1 לעברו של השוטר גונזלס, התבונן בו לרגע, ואז הכה בעוצמה רבה באמצעות אגרופו בפניו של השוטר גונזלס 3 פעמים. כתוצאה מכך נפל השוטר גונזלס לאחור, ונגרמו לו חבלות מדממות בשפתיו ובעינו, ונפיחות במצחו"**.

אותה "התבוננות לרגע" בשוטר גונזלס לאחר הפעלת השוקר מלמדת כי אין מדובר באוטומטיזם או באינסטינקט מצד

הנאשם (שאז מדוע שלוש מכות אגרוף?), אלא במהלך מחושב מצד הנאשם שבא להשיב לשוטר גונזלס כגמולו.

אכן, לא מדובר בתקיפה באמצעות נשק קר או כלי תקיפה, דוגמת סכין, אגרופן או מוט ברזל, ואולם, ידו של הנאשם שימשה ככלי תקיפה ממש, כאשר מדובר בנאשם שרירי וגדול מימדים.

1. הפציעות שנגרמו לשוטר גונזלס אף הן מהוות נסיבה לחומרא - מדובר בחבלות מדממות בשפתיים, בעין ונפוחות במצח - הכל כמתועד בתמונות **תע/2** (בהן נצפה חתך בגבה וחתך מימין לשפה) וכעולה מעדותו של השוטר גונזלס.

11. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ידועים ומוכרים ועניינם שמירה על שלטון החוק; שמירה על שלומם האישי ובטחונם של שוטרי ישראל; שמירה על שלמות הגוף וערך קדושת החיים; מניעת הפרעה לפעילות אכיפה תקינה של המשטרה; ומניעת עבריינות וחשיפתה על ידי המשטרה.

כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו היא **בינונית-גבוהה**, זאת נוכח חלקו הארי של הנאשם באירוע; קריאת התיגר מצידו על עצם סמכותה של המשטרה לפעול במקום וערעור מעמדה כגוף מסכל וחוקר; משך הזמן הרב במסגרתו מנע מהשוטרים מלהיכנס לבנין העירייה, תוך שדברי נועם ואזהרה משימוש בכוח לא הרתיעוהו; תקיפתו הברוטאלית של השוטר גונזלס, ב-3 מכות חזקות ועוצמתיות לפניו; וגרימת החבלות בפניו.

12. בע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא ואח'** (20.9.10), התייחס בית המשפט העליון לתפקידם של השוטרים במדינת ישראל ולצורך להגן עליהם -

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי".

כך גם נאמר בע"פ 5214/13 **סירחאן ואח' נ' מדינת ישראל** (30.12.13) -

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. 'מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות' (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ'

**מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים
משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין
מוסא, שם)".**

13. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי על עבריינים אשר תקפו שוטרים בעת מילוי תפקידם וגרמו להם לחבלות נגזרו עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שאינן קצרות:

א. רע"פ 1544/16 **זבידאת ואח' נ' מדינת ישראל** (25.2.16) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות. על פי העובדות, הגיעו 4 שוטרים לערוך חיפוש בביתו וברכבו של נאשם 3 לפי צו של בית משפט. במהלך החיפוש איים נאשם 3 על השוטרים, כשהוא מחזיק קרש עץ עם מסמרים. ארבעת הנאשמים תקפו את השוטרים במהלך החיפוש ועל מנת למנוע אותו, באופן שנאשמים 1, 2 ו-4 תקפו את אחד השוטרים באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו וגרמו לו לדימום באוזן ימין, חבלה בשפה העליונה, רגישות בבית החזה וחבלה בצוואר; כמו כן, תקפו נאשמים 1, 2 ו-4 שוטר אחר באגרופים, וגרמו לו לחבלות בחזה ובכתף; נאשמים 3 ו-4 תקפו שוטר נוסף באגרופים, סטירות ובעיטות בכל חלקי גופו וגרמו לו לכאבים במפרק הלסת, חתך שטחי ברירת לביאלית, נפיחות קלה בברך, רגישות בשרירים וכאבים בגב; נאשם 4 תקף שוטר נוסף במכת אגרוף ונאשמים 3 ו-4 ברחו מהמקום; לאחר כל אלה, נאשם 3 איים על שוטר נוסף בטלפון.

בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר וגזר על הנאשמים, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות לצד פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהשוטרים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, וגזר על נאשמים 1 ו-3 (להם עבר פלילי) 20 חודשי מאסר; ועל נאשמים 2 ו-4 (נעדרי עבר פלילי) 18 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהגישו הנאשמים נדחתה.

ב. רע"פ 638/16 **נסאסרה ואח' נ' מדינת ישראל** (29.2.16) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת עובד ציבור. על פי העובדות, הגיעו 3 גובי מיסים מטעם עיריית רהט, בליווי 4 שוטרים, כאשר בידם צו לתפיסת רכוש מטעם לשכת ההוצאה לפועל, בעקבות חוב לרשות המקומית. עם כניסת השוטרים לבית משפחת הנאשמים, ביקש אחד מהנאשמים לאפשר לו לגשת לרשות המקומית על מנת להסדיר את החוב, והגובים נעתרו לבקשתו ונותרו עם השוטרים בכניסה לבית. בעודם ממתינים הגיעו למקום הנאשמים ואחרים ונכנסו לבית. משנכחו הגובים והשוטרים שהחוב טרם הוסדר, הם נכנסו לבית לאפשר פינוי הרכוש שיעוקל. כאשר החלו בתפיסת הרכוש, התאספו הנאשמים ואחרים סביבם, החלו לצעוק עליהם ולדחוף אותם, תוך שהם משליכים לעברם חפצים שונים. נאשם 1 היכה את אחד הגובים באמצעות מקל בראשו ושוטר שניגש לסייע לו הותקף אף הוא על ידי הנאשמים, כך שדחפו אותו בחוזקה. גם שוטר נוסף שניסה להרחיקם הותקף על ידם, כאשר בכל אותה עת שוטרים וגובים נוספים נוכחים בבית, כשהם נעולים ומותקפים על ידי אחרים, כאשר אנשים נוספים זורקים על הבית אבנים ומנפצים את השמשות. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמה לאחד מהגובים חבלה בדמות חתך שטחי בקרקפת ולאחד השוטרים נגרמו שטף דם וכאבים במישוש באחת הידיים.

במסגרת הסדר טיעון הוסכם שהתביעה תעתור לעונש ראוי של 7 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה תטען כראות עיניה. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 חודשי מאסר ל-5 שנות מאסר, וגזר על הנאשמים 7 חודשי מאסר בפועל, כשהוא מציין שאין מקום להקל עמם מעבר להקלה אליה הגיעו במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין היתר

משיקולים ראיתיים. ערעור שהגישו הנאשמים לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישו לבית המשפט העליון.

ג. ע"פ 5214/13 **סירחאן ואח' נ' מדינת ישראל** (30.12.13) - המערערים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (מערערים 3-1); סיוע לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (מערער 4); ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (מערער 5). על פי העובדות, קצין משטרה ושוטר נוסף הובילו עצור (אחיו של מערער 5 ודודם של מערערים 4-1) לבית המעצר. המערערים ביקשו לשוחח עם העצור ומשהשוטרים סירבו לכך, הם הותקפו על ידי המערערים, איש איש על פי חלקו, בין היתר באגרופים ובבעיטות, כשאחד השוטרים נופל ארצה והמערערים ממשיכים להכותו. כתוצאה ממעשי התקיפה נזקקו מספר שוטרים לטיפול רפואי בשל חבלות שנגרמו להם, וקצין סיור הובהל לבית חולים לצורך תפריס בראשו. על מערער 1, בעל עבר פלילי, נגזרו 3.5 שנות מאסר; על מערערים 2 ו-3, נעדר עבר פלילי, נגזרו 3 שנות מאסר [במתחם הנע בין שנה לחמש שנות מאסר]; על מערער 4, נעדר עבר פלילי, נגזרו 15 חודשי מאסר [במתחם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר]; ועל מערער 5, נעדר עבר פלילי, נגזרו 4 חודשי מאסר [במתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר]. בית המשפט העליון קיבל את הערעור בכך שגזר על מערער 1 שלוש שנות מאסר; על מערערים 2 ו-3 שנתיים מאסר; ועל מערערים 4 ו-5 עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות.

ד. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל** (1.1.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו. על פי העובדות, התגלו הנאשם ואדם אחר לעיני שוטרים כשברשות האחר מברג המשמש כלי פריצה. לאחר שנצטוו לעצור על ידי שני השוטרים, החלו במנוסה כשהאחר משליך את המברג מידו. השוטרים הדביקו את הנאשם והאחר, הודיעו להם שמדובר בשוטרים ובמהלך הנסיון לעוצרו תקף הנאשם את השוטרים באגרופים ובבעיטות, כך שנגרמו להם המטומות ופציעות אחרות והם נזקקו לטיפול רפואי. על הנאשם, בעל עבר פלילי, בין היתר בעבירה של תקיפת שוטר, נגזרו 20 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי, בכל הנוגע לרכיב המאסר, נדחה.

ה. ע"פ (מחוזי ב"ש) **אלאקרק נ' מדינת ישראל** (22.2.17) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות. על פי העובדות, הגיעו שוטרים לכפר לאיתור חשוד בעבירת התפרצות. כאשר עברו ליד בית ספר נזרקו לעברם אבנים ופגעו בניידת. השוטרים נכנסו לבית הספר, עצרו מספר חשודים בידי האבנים, אז התעמתו איתם תלמידים ומורים בבית הספר על מנת למנוע את המעצר, תוך שיידוי האבנים נמשך. הנאשם, אשר עבר במקום, ניסה אף הוא למנוע מהשוטרים מלעצור את החשודים ורוסס בגז פלפל. בתגובה, התקרב הנאשם לשוטר, הניף לעברו אבן גדולה, השליך אותה לעברו והשוטר נפגע בראשו כך שנגרם לו חתך בראש אשר נתפר בסיכות.

בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 11 ל-35 חודשי מאסר, ועל הנאשם, אותו ראה בית המשפט כנעדר עבר פלילי, נגזרו 11 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שבית המשפט קובע כי המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא, כמו גם העונש שהוטל על הנאשם, מקלים הקלה של ממש עמו.

14. נוכח נסיבות ביצוע העבירות, הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

15. בהיעדר עילה לסטות ממתחם הענישה לחומרא (מטעמי אינטרס ציבורי והרתעה) או לקולא (מטעמי שיקום), החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם - הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא; זהו מאסרו הראשון; הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות והביע חרטה. בכך חסך מהעדת השוטרים וחסך בזמן שיפוטי יקר; הוא הביע נכונות לפצות את נפגע העבירה; הנאשם הסכים למעצרו עד לתום ההליכים ונמצא במעצר מזה כ-6 חודשים.

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, 1.10.21.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי לנפגע העבירה (ע"ת 9) בסך 7,500 ₪, לתשלום ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.6.22. לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם (באמצעות מערכת היועדות חזותית לבקשתו, לבקשת בא-כוחו ובהסכמת המאשימה) ובא-כוחו.